

PLUS – MINUS – NIESKOŃCZONOŚĆ

Malarstwo Jacka Świągulskiego od lat koncentruje się na sylwetkach i gestach postaci, poszukując w schematycznych ujęciach, uniwersaliów natury ludzkiej. Nie przypadkiem pojawia się tutaj termin uniwersalia, bowiem tytuły poszczególnych cykli obrazów odsyłają do pojęć ogólnych i powszechnie znanych. Mamy więc obrazy zatytułowane *Bezimienny*, *Głowa* czy też nawiązującą do sztuki sakralnej serię o wymownym, lecz także skrótowym tytule *Ukrzyżowany* i *Ukrzyżowana*.

Artysta poszukuje tego co podstawowe i uniwersalne, czyli co uniwersalne dla doświadczenia ludzkiego. Nie należy jednakże zapominać, że termin uniwersalia, którym możemy nazwać tę wystawę odnosi się także do tego, co ponadczasowe i nadprzyrodzone. Obydwa wymiary uniwersaliów, tych z porządku świeckiego i tych z porządku sakralnego współistnieją w obrazach Jacka Świągulskiego i wzajemnie się dopełniają. Schematyczne sylwetki przedstawianych postaci stanowią kontrapunkt dla koloru jawiącego się w wielu subtelnych odsłonach. Ponadto kolor staje się tutaj namacalnym przejawem emocji postaci, które mimo iż hieratycznie zastygłe wydają się być pełne życia.

Podsumowując można powiedzieć, że artysta w sposób przemyślany podąża za tym, co pierwotne i bazowe, a w jego wędrówce towarzyszy mu następująca triada: oszczędna forma, uobecniony kolor i doświadczenie.

Katarzyna Wojtysiak-Wawrzyniak UMCS